

Tidiga svenska nominalfraser i germanskt perspektiv

Kersti Börjars

The University of Manchester/Universitetet i Oslo

De germanska språken har många gemensamma särdrag; det kanske mest uppmärksammade är att det finita verbet står på andra plats, det så kallade V2 fenomenet. Modern engelska har inte längre V2 och de flesta av de moderna germanska språken har det endast i huvudsats. Mycket arbete har lagts ned på jämförande historiska studier av ordföljd på satsnivå av de germanska språken. På senare tid har detta också inkluderat informationsstrukturella faktorer. En generell trend inom många av dessa arbeten är att man funnit att ordföljd och struktur på satsnivå i tidiga stadier av språken i stor utsträckning påverkades av informationsstruktur, och att en av förändringarna som skett är att den nu bestäms nästan uteslutande av grammatiska principer.

Nominalfraser, däremot, har inte figurerat lika ofta inom den jämförande diakroniska germanska språkforskningen, även om det finns många detaljerade studier av både tidigare stadier och de moderna språken, liksom diakrona studier av enskilda språk. I detta föredrag kommer jag att dels redogöra för tidiga rön inom ett projekt om nominalfrasvariation i tidiga germanska språk där fornisländska representerar de skandinaviska språken, dels se på hur de fornsvenska nominalfraserna passar in i utvecklingen, speciellt vad gäller ordföljd och språkintern variation i placering av t.ex. adjektiv och possessiva pronomen, och i vilken utsträckning den påverkas av informationsstrukturella faktorer.